

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 25Cb/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116229060
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Valocká
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2116229060.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Dagmar Valockou v právnej veci žalobcu: Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, IČO: 31 816 959, Kafendova 20-30, 831 06 Bratislava - Rača, právne zastúpený: JUDr. Milan Bányi, advokát, Nám. Bélu Bartóka 5, 931 02 Veľký Meder, proti žalovanej: N.. Y. T., nar. XX.XX.XXXX, W. nad J. XXX, W. nad J., právne zastúpená: Advokátska kancelária Machová, s.r.o., Sasinkova 886/16, 909 01 Skalica, o zaplatenie 31 367,16 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd priznáva žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Dňa 22.12.2016 bola Okresnému súdu Trnava doručená žaloba o zaplatenie 31 367,16 eura s príslušenstvom, z dôvodu náhrady vzniknutej škody. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že na základe mandátnej zmluvy zo dňa 01.07.2002 uzavretej medzi žalovanou a žalobcom boli žalovanou vykonávané práce súvisiace s vedením účtovníctva ako aj ekonomickej agendy žalobcu. Medzi hlavnými povinnosťami žalovanej boli najmä: vedenie evidencie, príjmov, výdavkov a pohľadávok spoločenstva, príprava ročných vyúčtovaní preddavkov a nákladov na plnenia poskytované s užívaním bytov a nebytových priestorov, stanovenie mesačných zálohových platieb za služby, zabezpečenie a otvorenie bankového účtu v banke, uskutočňovanie kontroly ročného vyúčtovania zálohových platieb, evidencia neplatičov atď. Zároveň ale mohla hospodáriť s prostriedkami, v zmysle Zmluvy o spoločenstve vlastníkov zo dňa 17.06. 2002 bez súhlasu žalobcu. Pre účely trestného konania pod sp. zn. 1T/109/2010 znalkyňa N.. I. W. vypracovala Doplnenie č. 1 znaleckého posudku č. 2/2013 zo dňa 31. 12. 2014, v ktorom žalovaná figurovala ako obžalovaná a znalkyňa konštatovala na str. 114 predmetného posudku nasledovný záver:

- hotovostných účtovných prípadov, ktoré nesúviseli s činnosťou Spoločenstva, alebo neboli preukázané, že skutočne nastali v sume 154 936,10 SKK (125 518,70+ 19 489,10+ 9 928,30), podrobná analýza sa nachádza v Tabuľke č. 3,4 a 5 (vid'. otázka č. 2)

- bezhotovostných účtovných prípadov vykonaných úhradami platobnou kartou z bankového účtu v sume 58 550,50 SKK, podrobná analýza sa nachádza v Tabuľke č. 6 (vid'. otázka č. 2)

- bezhotovostných a hotovostných účtovných prípadov vo vzťahu k účtu XXXXXXXXXXX/XXXX a ich nezaevidovaním do účtovníctva v sume 313 007,38 SKK, podrobná analýza sa nachádza v Tabuľke č. 12 a 13 (vid'. otázka č. 5)

- hotovostných účtovných prípadov, neevidovania začiatkových a konečných stavov hotovosti, ich neprevádzania do následného účtovného obdobia, nevykonávanie inventarizácie peňažných prostriedkov v hotovosti v sume 428 473,10 SKK

- škoda je ponížená o 10 000,- SKK, ktoré obžalovaná nesprávne zaúčtovala v peňažnom denníku za rok 2004, išlo o duplicitu výberov chybného účtovania bankou a ich následnej vratky na účet (5 000

SKK zo dňa 13. 10. 2004, vrátená bankou dňa 15. 10. 2004 a 5 000 SKK zo dňa 19. 10. 2004, ktorá bola vrátená bankou dňa 20. 10. 2004).

Podrobný chronologický, ako aj položkovitý rozpis vzniku výšky predmetnej škody je rozpísaný v predmetnom Doplnení znaleckého posudku č. 2/2013 zo dňa 31. 12. 2014.

Zákon o účtovníctve, platný v čase vzniku predmetnej škody nezakladal zákonnú povinnosť účtovníka / žalovanej opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, takáto povinnosť vznikla až na základe uzavretej mandátnej zmluvy zo dňa 01. 07. 2002, ktorú ako mandatár uzatvorila so žalobcom a predmetom ktorej bolo zabezpečenie prác súvisiacich s vedením účtovnej jednotky a v rámci ktorej bola oprávnená hospodáriť s prostriedkami žalobcu. Stará právna úprava § 255 Zákona č. 140/1960 nepoznala porušenie povinnosti opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, v tomto prípade ale vznikla táto povinnosť žalovanej na základe predmetnej mandátnej zmluvy, podkladom ktorého bolo príslušné zákonné ust. § 566 OBZ, v zmysle ktorého je mandatár povinný postupovať pri zriaďovaní záležitostí s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami žalobcu.

Žalovaná ako to uvádza aj rozsudok OS BA III pod sp. zn. 1T/109/2010 v časti odôvodnenie, str. 10, nevedla účtovníctvo žalobcu v súlade so zákonom o účtovníctve a to na základe záverov znaleckých posudkov.

Pri posúdení právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanými je potrebné vychádzať zo Zákonov č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, § 420 OZ, zákona o účtovníctve č. 431/2002 Z. z., ako aj Zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov Kafendova 20-30 zo dňa 21. 11. 2006 a 17. 06. 2002 v znení jej neskorších dodatkov.

Predseda je štatutárny orgán, ktorý riadi činnosť spoločenstva a koná v jeho mene. Povinnosti predsedu ustanovuje zákon o vlastníctve bytov, konkrétne § 7c. Predseda zodpovedá za škodu spôsobenú spoločenstvu, vlastníkom bytov a NP v dome alebo tretím osobám porušením svojich povinností alebo prekročením svojich právomoci. Predseda rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločenstva, ak nie sú zákonom, zmluvou o spoločenstve alebo stanovami zverené inému orgánu spoločenstva. Všeobecná zodpovednosť za škodu spôsobenú štatutárnym orgánom, to je predsedom spoločenstva je definovaná v § 420 OZ. Na to, aby úkon mohol byť kvalifikovaný ako protiprávny, zákon vyžaduje porušenie právnej povinnosti, ktorá vyplýva priamo zo zmluvy o spoločenstve. Ďalším nevyhnutým predpokladom vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je zavinenie, ktoré musí zahŕňať všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty, teda protiprávny úkon, škodu a príčinnú súvislosť medzi nimi.

Aktuálny predseda - K. W. v čase krucálnom pre vznik predmetnej škody, tj. v čase od 01. 01. 2003 do 31. 12. 2005, túto svoju právomoc delegoval Mandátnou zmluvou na žalovanú.

Okresný súd Bratislava 3 v konaní pod sp. zn. 1T/109/2010 rozsudkom zo dňa 12.10.2016 oslobodil žalovanú spod žaloby, urobil tak ale nie z dôvodu nenaplnenia zákonných predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti, ktorá vyplýva priamo v prípade žalovanej z Mandátnej zmluvy zo dňa 01.07.2002, ale najmä z dôvodu nečinnosti prokurátora, obsahových nedostatkov skutkovej vety obžaloby, zlého právneho posúdenia predmetného trestného činu prokurátorom, ako aj diametrálne odlišných záverov znaleckých posudkov znalcov (žalobca podotýka iba čo do výšky škody).

Okresný súd Bratislava 3 v konaní pod sp. zn. 1T/109/2010 rozsudkom zo dňa 12.10.2016 ale odkázal žalobcu v adhéznom konaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. S ohľadom na uvedené žalobca navrhol, aby súd rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu, úroky z omeškania a trovy konania.

2. Žalobca spolu so žalobou predložil súdu rozsudok Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 1T/109/2010, Zmluvu o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 22.04.2002, Zmluvu o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 21.11.2006, Mandátnu zmluvu zo dňa 01.07.2002, výpis z registra Ministerstva vnútra SR týkajúci sa žalobcu a plnú moc.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe vyhovel. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná odôvodnený odpor, v ktorom uviedla, že so žalobou žalobcu v celom rozsahu nesúhlasí. Túto je potrebné považovať za nedôvodnú, zavádzajúcu a zmätočnú. Skutočnosťami uvádzanými v žalobe, ktoré sú však vytrhnuté absolútne z kontextu, právoplatne skončeného trestného konania, na ktoré žalobca poukazuje, žalobca jednoznačne zavádza súd. Pokiaľ bolo úmyslom žalobcu poukázať na právoplatne skončené trestné konanie, v nadväznosti na uplatnenú náhradu škody v predmetnom konaní, bolo treba tak urobiť komplexne, pravdivo, i s poukazom na okruh osôb, voči ktorým si žalobca uplatnil už náhradu škody v trestnom konaní. Znalecký posudok, vrátane jeho doplnenia, vypracovaný N. I. W., na ktorý žalobca vo svojej žalobe poukazuje, nemôže byť a nie je relevantným podkladom pre

akékoľvek rozhodnutie o náhrade škody, a to jednak z toho dôvodu, že žalobcovia si náhradu škody voči žalovanej v trestnom konaní uplatnili vo výške 961,23 Eur a za týmto účelom bol vypracovaný i znalecký posudok T. Y. L., ktorá túto škodu v takejto výške i vyčíslila. Následne znalecký posudok, na ktorý poukazuje žalobca bol vypracovaný Ing. I. W., ktorá však sama v posudku konštatovala, že posudok vypracovávala bez kompletnej účtovnej agendy a nebolo z jej strany možné zodpovedne posúdiť vznik škody žalobcu, a bez povšimnutia nemôže zostať ani skutočnosť, že znalkyňa nevedela relevantne súdu vysvetliť dôvod, pre ktorý jedna znalkyňa z totožných listín určí výšku škody vo výške 961,23 Eur a iná znalkyňa určí škodu vo výške 31.367,16 eur, teda v diametrálne a zásadne inom rozsahu. Znalecký posudok, na ktorý žalobca odkazuje vo svojej žalobe, bol tiež z jej strany v trestnom konaní veľmi podrobne rozporovaný námietkami v tom smere, že či už samotný znalecký posudok, ale i jeho doplnenie, boli vypracovávané na základe kópií účtovných dokladov tak, ako je to priamo uvedené v znaleckom posudku. Sama znalkyňa tiež konštatuje, že napriek tomu, že účtovná agenda, ktorá je uvedená v preberacích protokoloch, ktoré žalobcovi riadne odovzdala, sa v spise a v podkladoch, ktoré jej boli odovzdané pre spracovanie účtovníctva, nenachádza. I preto znalkyňa ustálila, že z tohto dôvodu nebolo ani možné posúdiť vedenie účtovníctva ako celok. V žiadnom prípade nie je pravdou, že by bola spod žaloby v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava III. pod sp. zn. 1T/109/2010, oslobodená len z dôvodov uvádzaných v žalobe žalobcu. Predmetný rozsudok a v nadväznosti naň i uznesenie odvolacieho Krajského súdu Bratislava 3To/10/2017 zo dňa 30.5.2017 podrobne a obsiahle vysvetlil všetky dôvody, pre ktoré nebolo možné ustáliť závery ani k otázke jej viny, ani k otázke výšky škody. Zrejme zámerne žalobca komplexne tieto skutočnosti do žaloby neuviedol. Rovnako žalobca i dostatočne nevysvetľuje, z akého dôvodu - napriek tomu, že škodu v trestnom konaní si uplatnil jednak voči jej osobe, ale súčasne i voči osobe vtedajšieho predsedu, K. W. - tak neurobil i v predmetnej podanej žalobe, napriek tomu, že v uznesení Krajského súdu Bratislava 3To/10/2017 evidentne súd konštatuje, že i predseda spoločenstva, K. W., vedel o hospodárskych výsledkoch spoločenstva, ktorému viedla účtovníctvo, mal rovnako dispozičné právo s finančnými prostriedkami, nemôže v žiadnom prípade obstať tvrdenie žalobcu, že vtedajší predseda spoločenstva, K. W., mandátnou zmluvou delegoval zodpovednosť, ktorá mu ako predsedovi spoločenstva z tejto funkcie vyplývala, na jej osobu uzatvorením mandátnej zmluvy. Delegovanie zodpovednosti predsedu spoločenstva K. W. na jej osobu tak, ako to uvádza žalobca v žalobe, je absolútne právne neprijateľné. Zo žiadneho tvrdenia, ani uvádzaného dôkazu, nie je teda absolútne možné vyvodiť záver, že žaloba žalobcu je voči jej osobe dôvodná, a preto ju vzhľadom ku všetkým horeuvedeným skutočnostiam považuje v celom rozsahu za absolútne nedôvodnú a žiada, aby súd vydaný platobný rozkaz sp. zn. 25Cb/8/2017 zo dňa 15.8.2017 v celom rozsahu zrušil a vo veci nariadil pojednávanie a dokazovanie.

4. Dňa 11.10.2017 doručil žalobca svoje vyjadrenie k odporu. Vo svojom vyjadrení uviedol, že žalovaná ako to uvádza aj rozsudok Okresného súdu Bratislava III. pod sp. zn. 1T/109/2010 v časti odôvodnenie, str. 10, nevedela účtovníctvo žalobcu v súlade so zákonom o účtovníctve a to na základe záverov znaleckých posudkov. Okresný súd Bratislava III. ako aj Krajský súd Bratislava v konaní pod sp. zn. 1T/109/2010 žalovanú síce oslobodili spod obžaloby, ale nie z dôvodu neopodstatnenosti, resp. nespôsobenia škody žalovanou, ale z dôvodu výslovnej procesnej chyby prokurátora, keď nesprávne pomenoval predmetný čin žalovanej, zároveň odkázal žalobcu v adhéznom konaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Navrhuje, aby Okresný súd Trnava v konaní pod sp. zn. 25Cb/8/2017 zabezpečil a založil do spisu kópiu kompletnej dokumentácie trestného konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III. pod sp. zn. 3T/109/2010, aby Okresný súd Trnava v konaní pod sp. zn. 25Cb/8/2017 vykonal dôkaz a to výsluch ako aj konfrontáciu znalcov: N.. I. W. - V. XX/XX XXXXX X. a N.. T. Y. L. - L. 3, XXXXX X. alebo U. XX XXXXX X..

5. Dňa 03.11.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej, v ktorom uviedla, že vyjadrenie žalobcu zo dňa 06.10.2017 žiadnym spôsobom nereaguje na tvrdenia uvedené v jej vyjadrení, preto považuje toto vyjadrenie za bezpredmetné.

6. Na pojednávaní dňa 30.01.2018 právny zástupca žalobcu uviedol, že sa pridrižiava žalobného návrhu v celom rozsahu. Je toho názoru, že žalovaná svojim nezodpovedným a neodborným vedením účtovníctva v čase od 01.01.2003 do 31.12.2005 spôsobila žalobcom škodu vo výške 31 367,16 eur. Preto navrhuje v plnom rozsahu vyhovieť žalobe. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol na základe mandátnej zmluvy na základe ustanovení Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ). Čiastky sa domáhajú z titulu náhrady škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Povinnosti predsedu spoločenstva bytov a nebytových priestorov ustanovuje zákon o vlastníctve bytov § 7,

predseda zodpovedná za škodu spôsobenú spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome alebo tretím osobám, porušením svojich povinností alebo prekročením svojich právomocí. Všeobecná zodpovednosť za spôsobenú škodu štatutárnym orgánom, čo je predseda spoločenstva je definovaná v § 420 OZ. Na to, aby mohol byť úkon kvalifikovaný ako protiprávny, zákon vyžaduje porušenie právnej povinnosti, ktorá v konkrétnom prípade vyplýva priamo zo zmluvy o spoločenstve, resp. predmetnej mandátnej zmluvy. Ďalším nevyhnutným predpokladom vzniku všeobecnej občiansko-právnej zodpovednosti za škodu je zavinenie, ktoré musí zahrnúť všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty, teda protiprávny úkon, škodu a príčinnú súvislosť medzi nimi. Vzhľadom na skutočnosť, že táto právomoc viesť účtovnú agendu bola štatutárom, vtedajším predsedom p. W. bola delegovaná na žalovanú mandátnou zmluvou, bola zodpovedná za vedenie účtovníctva, resp. účtovnej agendy žalovaná. Ako to uvádza záver znaleckého posudku (ďalej len ZP) v znení doplnenia č. 1 ZP č. 2/2013 znalkyne N.. I. W. zo dňa 31.12.2014, žalovaná okrem iného nevedela riadne zodpovedne účtovníctvo, účtovné prípady, ktoré nesúviseli s činnosťou nevedela relevantne podložiť, finančný tok hotovostných výberov neevidovala alebo nedodržala číselný a časový sled, peňažné denníky obsahovali výdaje, ku ktorým neboli predložené VPD, v peňažných denníkoch v r. 2003-2005 nevedela žalovaná záznamy o existencii druhého účtu spoločenstva, výpisy z tohto účtu nezaložila, výdavky nevedela dostatočne preukázať. Skutková podstata všeobecnej zodpovednosti je splnená, nakoľko došlo zo strany žalovanej k protiprávnemu úkonu aj vzniku škody, aj príčinnej súvislosti. Na otázku súdu: Aký bol vzťah medzi žalobcom a žalovanou? Odpovedal advokát žalobcu: Mandátnou zmluvou, vzťah medzi žalovanou a žalobcom bol založený mandátnou zmluvou zo dňa 01.07.2002. Na základe tejto mandátnej zmluvy boli žalovanou vykonávané práce súvisiace s vedením účtovníctva, ako aj účtovnej agendy žalobcu. Medzi hlavnými povinnosťami žalovanej vyplývajúcej z predmetnej mandátnej zmluvy boli najmä vedenie evidencie, príjmov, výdavkov a pohľadávok spoločnosti, príprava ročných vyúčtovaní preddavkov a nákladov na plnenie a poskytovanie spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov, stanovenie mesačných platieb za služby, zabezpečenie otvorenia bankového účtu v banke, uskutočnenie kontroly ročného zúčtovania zálohových platieb, evidencia neplatičov. Podľa informácii, ktoré mu boli poskytnuté, si ich plnila až do momentu, keď sa zistilo manko, podľa ich názoru k tomu došlo tým, že vtedajší štatutári si neplnili takisto svoje povinnosti predsedu s odbornou starostlivosťou. A až následným auditom sa zistili nedostatky v účtovníctve za predmetné obdobie, ktorého závery v konečnom dôsledku eskalovali k podaniu trestného oznámenia, ktoré bolo vedené na OS Bratislava III. pod sp. zn. 1T/109/2010. Žaluje len jedného účastníka trestného konania a dôvodom je mandátna zmluva, na základe ktorej boli určité právomoci vo vzťahu k vedeniu účtovnej jednotky delegované na odborne spôsobilejšiu osobu a to žalovanú. To však nezbavilo všetkých povinností aj druhého žalovaného v trestnom konaní. Vyčíslenie škody bolo na základe záverov doplnenia č. 1 ZP k č. 2/2013 znalkyne N.. I. W. zo dňa 31.12.2014, ktorá vyslovila záver, že spoločenstvu vznikla škoda v sume 31 367,16 eur. Táto škoda mala vzniknúť v r. od 01.01.2003-31.12.2005. Počas tých dvoch rokov nebola vykonaná kontrola zo strany žalobcu voči žalovanej, kontrola bola až po nastúpení nového predsedu, ktorý si dal urobiť podrobnejšiu analýzu, či už právnu alebo ekonomickú. Až následnou kontrolou došlo k zisteniu nedostatku v účtovnej jednotke.

7. Advokátka žalovanej na pojednávaní dňa 30.01.2018 uviedla, že vyjadrenia advokáta žalobcu považuje za zmätočné a absolútne nedôvodné. Na jednej strane žalobca uvádza, že odvodzuje zodpovednosť žalovanej od ust. § 420 OZ, teda od všeobecnej zodpovednosti za škodu spôsobením porušenia právnej povinnosti, následne však túto právnu povinnosť subsumuje pod ust. ObZ o mandátnej zmluve, kedy porušenie povinnosti žalovanej a tým spôsobená škoda mala byť v dôsledku neodbornej starostlivosti pri vykonávaní účtovných prác. Toto považuje za podstatné a za podstatné považuje i skutočnosť, že pokiaľ uvádza žalobca, že i predseda spoločenstva porušil všeobecnú povinnosť a týmto jeho konaním malo prísť ku vzniku škody v zmysle ust. § 420 OZ, nemohol sa zbaviť tejto zodpovednosti tým, že mandátnou zmluvou delegoval neidentifikovateľné právomoci na žalovanú. V tejto súvislosti k tvrdeniu žalobcu, týkajúcich sa vzniku škody za konkrétne obdobie je potrebné uviesť, že správu vykonávala na základe mandátnej zmluvy, ako živnostníčka a až následným odvolaním z výkonu správy, nový správca po istej dlhšej dobe v mene vlastníkov uplatnil škodu, avšak vo výške len 963,- eur. V rámci výkonu činnosti žalovanej, kedy viedla účtovníctvo, tak bytový dom žalobcu tvorili tri subjekty, z ktorých však nikto iný náhradu škody voči žalovanej neuplatňoval, len vlastníci, ktorí neskôr tvorili spoločenstvo. Bytový dom sa skladal z troch vchodov, v jednom bývali vlastníci, v druhom SPP a v treťom vojenská správa. SPP ani ministerstvo obrany sa k tejto škode nepripojili, napriek tomu, že to bola jedna účtovná jednotka. Škoda je spôsobená všetkým trom subjektom, SPP a ministerstvo obrany uviedli, že im škoda nebola spôsobená. V ZP sa posudzovalo vedenie účtovníctva pre všetky tri vchody a okrem iného ZP pracovali len s fotokópiami účtovných dokladov s odstupom času možno

10-12 rokov, napriek tomu, že žalovaná predložila originály preberacích protokolov, že všetky listiny účtovnej dokumentácie bez ďalšieho boli riadne odovzdané spoločenstvu resp. v t. č. poverenej osobe. Podstatné je teda to, že škodu si spoločenstvo, resp. žalobca v čase, kedy už sa v tom trestnom konaní domáhal voči žalovanej ale aj voči K. W., ktorý bol predseda spoločenstva bola vo výške 963,- eur. Za ďalšiu významnú skutočnosť považuje, že boli vykonávané aj z hľadiska zistenia náhrady škody dva ZP za rovnaké účtovné obdobie z rovnakých listín, kde diametrálne podstatným odlišným spôsobom bola stanovená inak škoda, išlo o rozdiel desiatok tisíc eur a znalkyňa nevedela zodpovedať na otázku, ako je možné, že dvaja znalci, totožný prípad vyčíslili tak zásadným rozdielnym spôsobom, argumentácia znalca bola len v tom smere, že znalkyňa, ktorá určila tú ďaleko vyššiu sumu, použila inú matematickú operáciu, takže v žiadnom prípade nemožno ani škodu, ktorej sa domáha žalobca považovať za ustálenú vzhľadom na to vykonané znalecké dokazovanie, na ktoré poukazuje žalobca a ani protiprávne konanie, ani príčinná súvislosť, ani vznik samotnej škody doteraz nebol žiadnym spôsobom ani kvalifikovaný, ani daný. Prístup k účtom, výberovým kartám mal predseda spoločenstva K. W.. Využíval to, určite, v podstate kedykoľvek mal možnosť kontrolovať činnosť žalovanej, tak ako jednotliví vlastníci, ktorí nikdy počas vykonávania jej správy nemali žiadne námietky a zo strany vlastníkov ani zo strany predsedu spoločenstva nebola zaznamenaná žiadna výtka, nedorozumenie či nespokojnosť.

8. Podľa § 181 ods. 2 CSP sudkyňa určila, že medzi stranami sú sporné skutkové tvrdenia týkajúce sa vzniku a výšky škody a kto je zodpovedný za vznik škody, za nesporné skutkové tvrdenia súd považuje tie tvrdenia, že žalovaná viedla účtovníctvo žalobcu v r. 2002-2005. Na základe uvedeného je predbežné právne posúdenie veci súdu také, že žalobca nepreukázal vznik a výšku škody a kto je zodpovedný za škodu.

9. Advokát žalobcu v podaní doručenom dňa 09.04.2018 uviedol, že ich stanovisko z pojednávania zo dňa 30.01.2018 zaprotokolované do zápisnice dopĺňa a to iba v časti, čo sa právneho titulu týka. Istiny vo výške 31.367,16 € s príslušenstvom sa nedomáhajú titulom náhrady škody podľa všeobecnej zodpovednosti podľa Občianskeho zákonníka ale titulom náhrady škody podľa zodpovednosti za porušenie povinnosti zo záväzku podľa § 373 Obchodného zákonníka a to z Mandátnej zmluvy zo dňa 01.07.2002 uzavretej medzi žalovanou a žalobcom boli žalovanou vykonávané práce súvisiace s vedením účtovníctva ako aj ekonomickej agendy žalobcu. Medzi hlavnými povinnosťami žalovanej boli najmä: vedenie evidencie, príjmov, výdavkov a pohľadávok spoločenstva, príprava ročných vyúčtovaní preddavkov a nákladov na plnenia poskytované s užívaním bytov a nebytových priestorov, stanovenie mesačných zálohových platieb za služby, zabezpečenie či otvorenie bankových účtov v banke, uskutočňovanie kontroly ročného vyúčtovania zálohových platieb, evidenciu neplatičov a.t.d.. Zároveň ale mohla hospodáriť s prostriedkami, v zmysle predmetnej mandátnej zmluvy) ako aj porušenia povinnosti podľa § 19 ods. 1 zákona č. 78/1992 Zb. zákona o daňových poradcoch, podľa ktorého daňový poradca zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s poskytovaním daňového poradenstva. Špecifikácia porušenia konkrétnych povinností vyplývajúcich z vedenia účtovníctva žalobcu žalovanou za obdobie rokov 2003 - 2005, bude zodpovedaná znalkyňou N.. W. (ako zhotoviteľom Doplňenia č. 1 Znaleckého posudku č. 2/2013 zo dňa 31.12.2013) ako to aj vyplýva z našich otázok určených pre znalkyňu na konci tohto stanoviska. Zodpovednosť za škodu je v Obchodnom zákonníku upravená len ako zodpovednosť za porušenie povinnosti zo záväzku. Zodpovednosť za škodu je v obchodnom práve koncipovaná ako objektívna zodpovednosť, to znamená zavinenie sa nevyžaduje. Z objektívnej obchodnoprávnej zodpovednosti za škodu je možné sa liberovať. Liberačné dôvody Obchodný zákonník označuje ako okolnosti vylučujúce zodpovednosť. Za takú okolnosť sa považuje prekážka, ktorá nastala nezávisle od vôle povinnej strany a bráni jej v splnení jej povinnosti, ak nemožno rozumne predpokladať, že by povinná strana uvedenú prekážku alebo jej následky odvrátila alebo prekonala, a ďalej, že by v čase vzniku záväzku túto prekážku predvídala. Zodpovednosť ale nevylučuje prekážka, ktorá vznikla až v čase, keď povinná strana bola v omeškaní s plnením svojej povinnosti, alebo vznikla z jej hospodárskych pomerov. Účinky vylučujúce zodpovednosť sú obmedzené na dobu trvania prekážky, s ktorou sú dané účinky spojené. Daňový poradca sa zodpovednosti podľa § 19 ods. 1 zákona č. 78/1992 Zb. zákona o daňových poradcoch zbaví, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať. Takáto liberácia ale doposiaľ zo strany žalovanej ani v trestnom konaní nenastala. Obchodný zákonník pre stranu porušujúcu povinnosť upravuje tzv. notifikačnú povinnosť, t.j. povinnosť podať poškodenému správnu bez zbytočného odkladu, že na strane povinného sú prekážky, ktoré bránia alebo budú brániť v plnení povinnosti a o dôsledkoch uvedenej skutočnosti. Pokiaľ notifikačná povinnosť nebude splnená, alebo oprávnenej strane správa nedôjde včas, vzniká jej súčasne právo

na náhradu škody spôsobenej včasným neinformovaním. Na rozdiel od občianskoprávnej úpravy, Obchodný zákonník v ust. § 379 upravuje, že sa nenahrádza škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti. Obchodný zákonník za škodu považuje aj ujmu, ktorá poškodenej strane vznikla tým, že musela vynaložiť náklady v dôsledku porušenia povinností druhej strany. Nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Táto je určená znaleckým posudkom pani Ing. W.. Žalovaná ako to uvádza aj rozsudok OSBA III. pod sp. zn. 1 T/109/2010 v časti odôvodnenie, str. 10, teda NEVIEDLA účtovníctvo žalobcu v súlade so zákonom o účtovníctve ani v súlade a mandátnou zmluvou, ani v súlade so zákonom a daňových poradcov, zodpovednosť za vedenie účtovníctva jej bolo žalobcom delegované predmetnou mandátnou zmluvou ako odborne spôsobilej osoby, stav peňažných prostriedkov, či už v pokladni alebo na účtoch peňažný denník vyhotovený žalovanou neodzrkadľoval vôbec keď v ňom chýbali základné údaje ako začiatok a koniec, nezostavovala daňové priznania, nerobila inventarizáciu, preúčtovala finančné prostriedky na fiktívne účty, ktoré zatajila a stadiaľ ich vyberala (presnú špecifikáciu porušenia zákonov, resp. mechanizmus vzniku škody poskytne súdu na výsluchu znalec) bez akéhokoľvek zaúčtovania a tým spôsobila žalobcovi škodu podľa záveru znaleckého posudku v znení Doplnenia č. 1 Znaleckého posudku č. 2/2013 zo dňa 31.12.2014. Navrhuje, aby Okresný súd Trnava v konaní pod sp. zn. 25Cb/8/2017 zabezpečil a založil do spisu kópiu kompletnej dokumentácie trestného konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III. pod sp. zn. 3T/109/2010, aby Okresný súd Trnava v konaní pod sp. zn. 25Cb/8/2017 vykonal dôkaz a to výsluch znalkyne v súvislosti s existujúcim Doplnením č. 1 Znaleckého posudku č. 2/2013 zo dňa 31.12.2014 N., na výsluchu znalkyne N.. T. Y. L. - L. 3, XXXXX X. alebo U. XX XXXXX X. netrvá. Výsluch znalkyne N.. W. je nevyhnutný z dôvodu, že ako je vidieť aj v spise, žalovaná neustále dokladala ďalšie doklady, a tak prvá znalkyňa N.. L. musela vypracovať posudok opätovne po dokladaní dokladov žalovanou, po N.. L. Okresný súd Bratislava I. v konaní pod sp. zn. 1 T/109/2010 prizval znalca N.. W., ktorá v znaleckom posudku č. 2/2013 jasne zhodnotila aká účtovná agenda sa nachádzala k dispozícii a že účtovná agenda nebola k znaleckému posúdeniu predložená kompletná. Z tohto dôvodu jej boli predložené na súdnom pojednávaní 1T/109/2010 za prítomnosti oboch strán účtovná agenda, ktorú mali obe strany, na základe čoho bolo vypracované Doplnenie č. 1 k znaleckému posudku č. 2/2013, ktoré je finálne. Je teda zbytočné predvolávať znalca N.. L., ktorá sa nemala možnosť oboznámiť s neskôr doloženou účtovnou agendou, pretože do prípadu bol prizvaný znalec W., ktorá znaleckým posudkom posúdila všetku predloženú agendu, ktorú N.. L. v čase vypracovania svojich posudkov nemala k dispozícii a vychádzala len z čiastočnej účtovnej agendy. Navrhol tiež výsluch P. I., ktorý bol v čase od 2007 - 2010 podpredsedom Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov Kafendova 20-30, pán I. bola osoba, ktorá pri preberaní účtovnej agendy po vtedajšom predsedovi K. W. a žalovanej v januári 2007, zistil pri prezeraní výpisu z účtu žalobcu nezrovnalosti (konkrétne 2x výber hotovosti vo výške 100.000,- SKK, ktorý nesedel s peňažným denníkom, podľa ktorého boli predmetné výbery zúčtované len ako výber hotovosti 2x 10.000,- SKK), na základe ktorého dal podnet výboru žalobcu na výkon auditu účtovníctva za roky 2003-2005, na závere ktorého bolo zistené vedenie účtovníctva v rozpore so zákonom a na základe ktorého bolo teda podané trestné oznámenie, ktoré v neskoršom priebehu dostalo sp. zn. 1 T/109/2010. Zároveň bol poverený vtedajším štatutárom (predsedom T. I.) výhradným zastupovaním Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov Kafendova 20-30 v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III. pod sp. zn. 3T/109/2010, nakoľko sa vtedajší predseda T. I. podieľal na vedení spoločenstva iba v rozsahu 10%. Kompletné, súdom požadované a predmetnými znaleckými posudkami spracované účtovníctvo má fyzicky v držbe práve pán I.. Kontrolu účtovníctva v predmetnom čase 2003 - 2005 nevykonával v podstate nikto, podľa výpovede (podľa zápisnice z hlavného pojednávania v trestnom konaní IT/109/2010) vtedajšieho predsedu žalobcu (K. W.) raz ročne výbor v spojitosti so schôdzou vlastníkov robilo odsúhlasenie vyúčtovania a aj to na základe podkladov, ktoré na takýchto "podujatiach" pripravila a odprezentovala žalovaná. Žalobca nemal v predmetnom období povinnosť podávať daňové priznania.

10. Na pojednávaní dňa 22.05.2018 advokát žalobcu uviedol, že podanie zo dňa 30.03.2018, doručené súdu 09.04.2018, je zmena žaloby. Súd túto zmenu pripustil na predmetnom pojednávaní uznesením. Na otázku súdu: O aké príjmy a výdavky uvedené v ZP išlo? Odpovedal advokát žalobcu: Žalovaná si sama vytvárala transakcie, sama vytvárala účty, napr. v O. banke. Na otázku súdu: Čo bolo obsahom oprávnenia hospodáriť s prostriedkami v zmysle uzatvorenej zmluve o spoločenstve vlastníkov zo dňa 17. 06. 2002 bez súhlasu mandanta? Odpovedal advokát žalobcu: Nevieť dať k tomu uspokojivú odpoveď, nakoľko si ju nakoncipovala samotná žalovaná. Nebolo konkretizované, s čím je oprávnená

hospodáriť a napriek tomu založila účet. Robila operácie, ktoré nevedela zdokladovať, tzn. že ich minula pre vlastnú spotrebu. Do troch dní písomne zdôvodní porušenie oprávnení žalovanej v zmysle čl. 3 ods. 1 mandátnej zmluvy.

11. Advokátka žalovanej na pojednávaní uviedla, že žalobca odvodzuje svoj nárok z porušenia zmluvného vzťahu v zmysle ust. § 373 ObZ. a § 19 ods. 1 Zákona o daňových poradcov s tým, že špecifikácia konkrétnych porušení, ktorých sa mala žalovaná dopustiť, budú zodpovedané znalkyňou, ktorá vypracovávala ZP v trestnom konaní. Žalovaná však nikdy funkciu daňovej poradkyne nevykonávala, nedisponuje ani nikdy nedisponovala oprávnením vykonávať činnosť daňového poradcu a taktiež nie je možné špecifikáciu konkrétnych porušení, ktorých sa mala žalovaná dopustiť, ponechať bez riadnej kvalifikácie v žalobe na znalkyňu, pretože jednak táto znalkyňa posudzovala akúkoľvek ekonomickú činnosť, avšak nielen žalovanej ale i vtedajšieho štatutárneho zástupcu spoločenstva K. W., kedy hodnotila a posudzovala ekonomiku spoločenstva v činnosti spoločnej týchto oboch osôb, v tejto časti preto namietame nedostatok pasívnej legitímácie, odvodzujúc od žaloby žalobcu, následne tiež predmetom znaleckého dokazovania bolo obdobie r. 2006, pričom žalobca sa v žalobe domáha náhrady škody za obdobie od 01.01.2003 do 31.12.2005. Akékoľvek preto posudzovanie, resp. odkaz na znalecké dokazovanie a určenie špecifikácie porušenia povinnosti žalovanej je absolútne neprijateľné. Okrem iného v zmysle ust. § 376 ObZ. poukázala aj na skutočnosť, že poškodená strana v prípade náhrady škody nemá nárok na náhradu škody, ak nesplnenie povinnosti povinnej strany bolo spôsobené konaním poškodenej strany alebo nedostatkom súčinnosti, na ktorú bola poškodená strana povinná. Vtedajší štatutárny orgán žalobcu K. W. bol rovnako samotným žalobcom v trestnom konaní označený a postavený do pozície akéhosi protiprávneho konania spolu so žalovanou a rovnako i žalobca na pojednávaní v predmetnej veci dňa 30.01.2018 uviedol, že rovnako vtedajší štatutári si takisto neplnili svoje povinnosti s odbornou starostlivosťou. V časti úpravy žaloby, kde žalobca poukazuje na výsluch svedka p. I., ktorý sa podieľal na vedení spoločenstva v rozsahu 10 % a mohol by ozrejmiť žalobcom uvedené skutočnosti, je potrebné uviesť, že zákon nepozná mieru percentuálneho podielu na činnosti spoločenstva, p. I. vykonával činnosť štatutárneho orgánu až v r. 2007-2010, takže jeho svedecká výpoveď alebo ozrejmienie akýchkoľvek skutočností v tomto smere je rovnako irelevantné. S poukazom na vyššie uvedené, považujeme žalobu žalobcu i v rámci jej úpravy za absolútne nedôvodnú. Výsluch žalovanej má byť uskutočnený vzhľadom na objasnenie určitých skutočností a žalobca nekonkretizoval aké skutočnosti sa majú objasniť a odkazuje na spomínaný ZP a v tomto štádiu konania má za to, že navrhnutý dôkaz výsluchom strany je nedôvodný a požiadala súd, ak by zvažoval výsluch strany napriek ňou uvádzaným skutočnostiam, môže súd celkom výnimočne pripustiť, aby žalovaná odpovedala na otázky písomne. Žalovaná dostala srdcovo cievnú príhodu a diabetes melitus, ktorý dostala ako následok prebiehajúcich súdnych konaní. Žalovaná nehovorí, že nevykonávala účtovníctvo, myslí si, že žalobca by mal povedať, v čom bolo vykonávanie účtovníctva problematické a v čom bola chyba. Vzniesla by námietku premlčania v tejto veci a v tom smere, že v rámci trestného konania, bolo protiprávne konanie kvalifikované ako nesprávne vedenie účtovníctva a nakladanie s finančnými prostriedkami tak, že do účtovníctva spolu s K. W. nezaúčtovali prijaté finančné prostriedky. V zmysle úpravy žaloby, ktorú súd pripustil na dnešnom pojednávaní, tak náhradu škody žalobca kvalifikoval ako porušenie povinnosti z mandátnej zmluvy a zákona o daňových poradcov, takže plynutie premlčacej doby nemôže žalobca odvodzovať od trestného konania, v ktorom si ho uplatnil pre iné právne skutočnosti a opakovane namietala nedostatok pasívnej legitímácie s poukazom na spoločné konanie s K. W..

12. V podaní doručenom dňa 01.06.2018 advokát žalobcu poukázal na znenie §§ 387, 397, 398, 399 ObZ., §§ 112, 261 ods. 3 OZ.. Žalobca ako poškodený sa dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode, ktorú mu spôsobila žalovaná porušením povinností vyplývajúcich z mandátnej zmluvy, na základe ktorého viedla žalovaná žalobcovi účtovníctvo nesprávne, t.j. o osobe ktorá je žalobcovi povinná na jej náhradu až dňom vypracovania auditu účtovníctva žalobcu audítorskou spoločnosťou Centire a to dňa 31.07.2007. Až na základe predmetného auditu sa žalobca rozhodol podať trestné oznámenia na žalovanú a to 14.08.2007. Predmetné trestné oznámenie sa právoplatne ukončilo až potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Bratislava a to dňom 30.05.2017. Obdobie plynutia trestného konania je prekážkou plynutia premlčacej lehoty, t.j. prestala plynúť a to v nadväznosti na § 402 ObZ. Premlčacia lehota začala znova plynúť až po tomto dátume. V predmetnom konaní si žalobca nárok na náhradu škody riadne uplatnil a bol aj rozsudkom OS Bratislava III. odkázaný v adhéznom konaní s náhradou škody na občianskoprávne konanie. Žalobca tak urobil s návrhom na vydanie platobného rozkazu dňa 12.12.2016 v znení zmeny žaloby zo dňa 30.03.2018. Porušenie povinností vyplývajúcich z Mandátnej zmluvy čl. III. ods. 1. Predmetná mandátna zmluva zo dňa 01.07.2002 bola pripravená a v plnom

rozsahu navrhnutá samotnou žalovanou. V čl. III. ods. 1 predmetnej zmluvy, resp. odkaz predmetného článku na Zmluvu o spoločenstve vlastníkov zo dňa 17.06.2002, čo sa oprávnenia žalovanej týkalo vo veci oprávnenia hospodárenia s finančnými prostriedkami žalobcu došlo k formálnej chybe. Predmetná chyba pozostáva zo zlého dátumu podpísania predmetnej zmluvy. Predmetná Zmluva o spoločenstve vlastníkov bola podpísaná dňa 22.04.2002 a to na základe zakladajúcej schôdže vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 13.03.2002 a dátum 17.06.2002 je dátumom vzniku spoločenstva vlastníkov a to podľa Rozhodnutia Okresného úradu Bratislava HI. zo dňa 14.06.2002. Už v predmetnej zápisnici zo zakladajúcej schôdže vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 13.03.2002 (viď. prvú stranu) bola žalovaná predstavovaná ako osoba zodpovedná za poradenskú a konzultačnú činnosť! Z ďalšieho priebehu schôdže zaznamenatej v predmetnej zápisnici je zrejmé, že žalovaná bola proaktívnou hnacou silou, ak nie jedinou tvorby kreovania spoločenstva, predmetnej Zmluvy o spoločenstve vlastníkov zo dňa 22.04.2002 a následne aj Mandátnej zmluvy. Predmetná Zmluva o spoločenstve vlastníkov zo dňa 22.04.2002 ale neustanovovala konkrétne povinnosti resp. oprávnenia, hospodáriť s prostriedkami pre žalovanú ale pre výbor. Tieto oprávnenia/ právomoci nad rámec ust. čl. II. ods. 2 Mandátnej zmluvy jej boli ďalej delegované Stanovami spoločenstva. Jedná sa o čl. 11 ods. 5 Stanov spoločenstva, ktorými sa rozšírilo oprávnenie „ekonóma - manažéra spoločenstva“ o: 1. Vedenie finančných záležitostí spoločenstva, 2. Vedenie predpísaného účtovníctva spoločenstva, 3. Zabezpečovanie styk s peňažným ústavom, v ktorom má spoločenstvo účet, 4. Výkon funkcie daňového poradcu, 5. Užšiu spoluprácu s kontrolnou komisiou. A vzhľadom na priame napojenie predmetnej Mandátnej zmluvy spolu so Zmluvou o spoločenstve zo dňa 22.04.2002 v znení čl. II. ods. 5 Stanov spoločenstva ako aj zápisnice zo zakladajúcej schôdže vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 13.03.2002 je bezpochybné, že žalovaná bola zodpovedná (bola tak prezentovaná a z povahy dokladov, ako aj jej podpisov, ktoré sú reflektované v doloženom znaleckom posudku ako aj trestného konania pod sp. zn. 1T/109/2010 za vedenie účtovníctva a reálne ho aj vykonávala, hospodárila s finančnými prostriedkami, ktoré v znení záveru Doplnenie č. 1 Znaleckého posudku č. 2/2013 neboli vedené podľa zákona a tým došlo ku sprenevereniu finančných prostriedkov žalobcu vo výške 31.367,16 €. Opakovane podotýka, že pre účely trestného konania pod sp. zn. 1T/109/2010 znalkyňa N. vypracovala Doplnenie č. 1 znaleckého posudku č. 2/2013 zo dňa 31.12.2014, v ktorom žalovaná figurovala ako obžalovaná a znalkyňa konštatovala na str. 114. predmetného posudku nasledovný záver: Vedením účtovníctva v období odo dňa 01.01.2003 do 31.12.2005 vznikla Spoločenstvu, tj. žalobcovi škoda z - hotovostných účtovných prípadov, ktoré nesúviseli s činnosťou Spoločenstva, alebo neboli preukázané, že skutočne nastali, v sume 154.936,10 SKK (125.518,70 + 19.489,10 + 9.928,30), podrobná analýza sa nachádza v Tabuľke č. 3,4 a 5 (viď. otázka č. 2), - bezhotovostných účtovných prípadov vykonaných úhradami platobnou kartou z bankového účtu, v sume 58.550,50 SKK, podrobná analýza sa nachádza v tabuľke č. 6 (viď otázka č. 2), - bezhotovostných a hotovostných účtovných prípadov vo vzťahu k účtu XXXXXXXXXXXX/ XXXX a ich zaevidovania do účtovníctva v sume 313.007,38 SKK, podrobná analýza sa nachádza v Tabuľke č. 12 a 13 (viď. otázka č 5), - hotovostných účtovných prípadov, neevidovania začiatkových a konečných stavov hotovosti, ich neprevádzania do následného účtovného obdobia, nevykonávanie inventarizácie peňažných prostriedkov v hotovosti v sume 428.473,10 SKK, -škoda je ponižená o 10.000,00 SKK, ktoré obžalovaná nesprávne zaúčtovala v peňažnom denníku za rok 2004, išlo o duplicitu výberov chybného účtovania bankou a ich následnej vratky na účet (5.000,00 SKK zo dňa 13.10.2004, vrátená bankou dňa 15.10.2004 a 5.000,00 SKK zo dňa 19. 10. 2004, ktorá bola vrátená bankou dňa 20.10.2004). Spolu vznikla Spoločenstvu škoda v sume 944.967,08 SKK = 31.367,16 Eur."

13. Na pojednávaní dňa 13.09.2018 advokátka žalovanej uviedla, že námietka premlčania je dôvodná a vzniesla námietku premlčania a to z dôvodu, že trestné konanie, od ktorého odvodzuje svoj nárok žalobca, kedy mala byť žalovanou spôsobená škoda kvalifikovaná ako nesprávne vedenie účtovníctva a nakladanie s finančnými prostriedkami tým spôsobom, že do účtovníctva spolu s K. W., žalovaná aj ako K. W. nezaúčtovali spolu finančné prostriedky, je iným právnym dôvodom vzniku škody, ako ten, ktorý bol kvalifikovaný žalobcom pri podaní žaloby a následne upravený v priebehu konania.

14. Na pojednávaní dňa 13.09.2018 advokát žalobcu na záver uviedol, že v žiadnom prípade nesúhlasí, aby súd zastavil dokazovanie z dôvodu námietky premlčania, ktorá bola vznesená, nesúhlasí s ňou, ako to uviedol v stanovisku zo dňa 28.05.2018, žalobca ako poškodený sa mohol dozvedieť o škode, ktorú mu spôsobila žalovaná porušením povinností vyplývajúcich z mandátnej zmluvy, na základe ktorej viedla žalovaná žalobcovi účtovníctvo nesprávne, tj. osobe, ktorá je žalobcovi povinná na náhradu až dňom vypracovania auditu účtovníctva žalobcu audítorskou spoločnosťou CENTIRE a to dňa 31.07.2007, až na základe predmetného auditu sa žalobca rozhodol podať trestné oznámenie na žalovanú 14.08.2007,

následne trestné konanie bolo právoplatne ukončené 30.05.2017, obdobie plynutia trestného konania ako to preukazuje aj zaužívaná súdna prax vid'. rozhodnutie NS ČR č. 35/78, R 31/1974, rozsudok NS SR sp. zn. 5Cz/27/83, R29/1985, rozsudok NS ČR 21Cdo/2958/2007 ako aj uznesenie NS ČR sp. zn. 25Cdo/2478/2004, je teda prekážkou premlčacej lehoty, prestala plynúť § 402 ObZ, premlčacia lehota začala plynúť až k tomuto dátumu, v trestnom konaní si žalobca nárok na náhradu škody riadne uplatnil a bol OS Bratislava I. odkázaný v adhéznom konaní s náhradou škody na občiansko-právne konanie, žalobca tak urobil s návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 12.12.2016 v znení zmeny žaloby zo dňa 30.03.2018. Preto nemôže v žiadnom prípade súhlasiť s námietkou premlčania a žiada súd, aby túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Vo zvyšnej časti trvá na skutočnosti, aby súd pokračoval v konaní a vykonal dôkaz výsluchom navrhnutých svedkov, bez týchto výsluchov je názoru, že im bola odňatá možnosť vykonať tak kruciálny dôkaz, akým je výsluch samotnej žalovanej a je toho názoru, že tým by bolo porušené ich právo na spravodlivý proces.

15. Podľa § 373 zákona č. 513/1991 Zb. ObZ v znení neskorších predpisov kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Podľa § 387 ods. 1,2 ObZ (1) právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. (2) Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

Podľa § 388 ods. 1 ObZ premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 391 ods. 1 ObZ (1) pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 397 ObZ ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 398 ObZ pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

Podľa § 402 premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

Podľa § 405 ods. 1,2 ObZ (1) ak právo bolo uplatnené pred premlčaním podľa § 402 až 404, ale v tomto konaní sa nerozhodlo vo veci samej, platí, že premlčacia doba neprestala plynúť. (2) Ak v čase skončenia súdneho alebo rozhodcovského konania uvedeného v odseku 1 premlčacia doba už uplynula alebo ak do jej skončenia zostáva menej ako rok, predlžuje sa premlčacia doba tak, že sa neskončí skôr než jeden rok odo dňa, keď sa skončilo súdne alebo rozhodcovské konanie.

Podľa § 408 ods. 1 ObZ bez ohľadu na iné ustanovenia tohto zákona sa skončí premlčacia doba najneskôr po uplynutí 10 rokov odo dňa, keď začala po prvý raz plynúť. Ak ide o premlčanie nárokov z porušenia alebo ohrozenia obchodného tajomstva, skončí premlčacia doba najneskôr po uplynutí šiestich rokov odo dňa, keď začala po prvý raz plynúť. Námietku premlčania však nemožno uplatniť v súdnom alebo rozhodcovskom konaní, ktoré sa začalo pred uplynutím tejto lehoty.

16. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca sa žalobou domáha náhrady škody, ktorá vznikla v období od 01.01.2003 do 31.12.2005 a to istiny vo výške 31.367,16 € s príslušenstvom, pričom uviedol, že pri posúdení právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanými je potrebné vychádzať zo zákona č. 182/1993 Z.z., § 420 OZ, zákona o účtovníctve č. 431/2002 Z.z., ako aj zo zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov Kafendova 20-30 zo dňa 21.11.2016 a 17.06.2002 v znení jej neskorších dodatkov. K zmene žaloby v právnom titule advokátom žalobcu došlo v podaní zo dňa 30.03.2018, doručenom súdu dňa 09.04.2018. Uviedol, že sa nedomáha náhrady škody podľa všeobecnej zodpovednosti podľa OZ, ale titulom náhrady škody podľa zodpovednosti za porušenie povinnosti zo záväzku podľa § 373 ObZ (a to z Mandátnej zmluvy zo dňa 01.07.2002 uzavretej medzi žalovanou a žalobcom boli žalovanou vykonávané práce súvisiace s vedením účtovníctva ako aj ekonomickej agendy žalobcu. Medzi hlavnými povinnosťami žalovanej boli najmä: vedenie evidencie, príjmov, výdavkov a pohľadávok spoločenstva, príprava ročných vyúčtovaní preddavkov a nákladov na plnenia poskytované s užívaním bytov a nebytových priestorov, stanovenie mesačných zálohových platieb za služby, zabezpečenie či otvorenie bankových účtov v banke, uskutočňovanie kontroly ročného vyúčtovania zálohových platieb, evidencia neplatičov a.t.d.. Zároveň ale mohla hospodáriť s prostriedkami, v zmysle predmetnej mandátnej zmluvy.) ako aj z porušenia povinnosti podľa § 19 ods. 1 zákona č. 78/1992 Zb. zákona o daňových poradcov, podľa ktorého daňový poradca

zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s poskytovaním daňového poradenstva. Špecifikácia porušenia konkrétnych povinností vyplývajúcich z vedenia účtovníctva žalobcu žalovanou za obdobie rokov 2003 - 2005, mala byť zodpovedaná znalkyňou N.. W. (ako zhotoviteľom Doplnenia č. 1 Znaleckého posudku č. 2/2013 zo dňa 31.12.2013). Takto to uviedol advokát žalobcu v podaní zo dňa 30.03.2018, doručenom súdu dňa 09.04.2018.

17. Napriek nejasnému odôvodneniu žaloby a jej zmeny je z priložených listín zrejmé, že medzi žalobcom a žalovanou bol obchodnoprávny vzťah založený mandátnou zmluvou uzatvorenou dňa 01.07.2002 podľa ustanovenia § 556 a nasledujúcich Obchodného zákonníka. Žalobca sa domáha náhrady škody pre porušenie povinností z tejto mandátnej zmluvy a dodatočne aj z porušenia povinností podľa § 19 ods. 1 zákona č. 78/1992 Zb. zákona o daňových poradcov. Žalovaná vykonávala účtovnícku činnosť na základe živnostenského oprávnenia, preto súd pri posudzovaní vzťahu medzi žalobcom a žalovanou a pri posudzovaní predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu musel použiť ustanovenia Obchodného zákonníka.

18. Podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T 109/2010 bolo vedené konanie proti obžalovaným K. W. a N.. Y. T. na tom skutkovom základe, že v čase od 01.01.2003 do 31.12.2005 v Bratislave, pri správe majetku Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov Kafendova 20-30, predseda spoločenstva K. W., po predchádzajúcej dohode s N.. Y. T., nesprávnym vedením účtovníctva v rozpore so zákonom o účtovníctve č. 431/2002 Z.z. a nakladaním s finančnými prostriedkami tak, že do účtovníctva spoločenstva nezaúčtovali prijaté finančné prostriedky, ktoré následne nezisteným spôsobom použili na neznáme účely, čím spôsobili Spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov Kafendova 20-30, Bratislava, podľa znaleckého posudku škodu 961,23 eur.

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaní boli oslobodení spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Z odôvodnenia rozsudku okrem iného vyplýva, že znalkyňa N.. I. W. uviedla, že v zmysle § 5 Zákona o účtovníctve č. 431/2002 Z.z. účtovná jednotka môže poveriť vedením svojho účtovníctva aj inú právnickú osobu a nezbavuje sa zodpovednosti za vedenie účtovníctva týmto spôsobom. Táto účtovná jednotka je povinná kontrolovať inventarizáciu, resp. kontrolovať vedenie účtovníctva. Nemožno zistiť kto finančné prostriedky vyberal, nie je to menovite uvedené. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní nebolo možné vylúčiť, že niektoré zverené finančné prostriedky obžalovaná používala na úhradu výdavkov spojených s činnosťou Spoločenstva bez toho, aby tieto riadne evidovala v účtovníctve a na strane druhej je zrejmé, že niektoré z finančných prostriedkov použitých obžalovanou s činnosťou Spoločenstva skutočne nesúviseli. Dokazovanie v tomto smere za účelom ich presnej špecifikácie a ustálenia škody, ktorá takto vznikla prokurátor neinicioval. Na podklade znaleckého dokazovania vypracovaného v prípravnom konaní bola pôvodne škoda spôsobená konaním obžalovaných ustálená na sumu 483 457,90 Sk, s ktorou sa stotožnil aj poškodený, následne po dopočutí znalkyne a jej konštatovaní účtovnej chyby bola škoda v podanej obžalobe upravená na sumu 961,23 eur, s ktorou sa na hlavnom pojednávaní poškodený rovnako stotožnil / čo nasvedčuje tomu, že ani poškodený nevie, aká škoda konaním obžalovaných mala Spoločenstvu vzniknúť/ a na hlavnom pojednávaní po doplnení nového znaleckého posudku znalkyňou táto ustálila škodu na sumu 31 367,16 eur. Znalkyňa konštatujúc, že pri spracovaní znaleckých posudkov nepracovala s kompletnými dokladmi, tento diametrálny rozdiel vo výške škody odôvodnila tvrdením, že napriek tomu, že mali obe znalkyne rovnaké podklady pri vypracovaní posudkov, predchádzajúca znalkyňa zvolila iný postup pri skúmaní účtovných dokladov. Vykonaným dokazovaním nebolo vyvrátené tvrdenie obžalovaného (predsedu spoločenstva), že v rozhodnom období nemal vedomosť o tom, že by boli nejaké nezrovnalosti v účtovníctve, alebo, že by sa finančné prostriedky používali v rozpore so zákonom a účtovnícku kontroloval celý výbor Spoločenstva formou schôdzí, pričom on ani výbor nezistili, že existujú v účtovníctve nejaké nezrovnalosti. Prokurátor nezamerával dokazovanie na skutočnosť, či obžalovaný ako predseda spoločenstva, ktorému povinnosť spravovať alebo opatrovať cudzí majetok vyplývala z ustanovenia § 7c ods. 3 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov / teda nie povinnosť vyplývajúca zo zákona o účtovníctve / porušil svoje povinnosti napríklad tým, že zanedbal kontrolu hospodárenia s finančnými prostriedkov obžalovanou ako účtovníčkou.

19. Z predloženej Zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov Kafendova 20-30 zo dňa 17.06.2002 vyplýva, že štatutárnym orgánom spoločenstva je výbor spoločenstva a štatutárnym zástupcom spoločenstva je predseda, ktorý riadi prácu výboru. Ďalej malo spoločenstvo kontrolný orgán - dozornú radu, do pôsobnosti ktorej patrilo a) kontrolovať činnosť spoločenstva, b) vyjadrovať sa k

návrhu plánu použitia prostriedkov fondu prevádzky, údržby a opráv a k jeho zmenám, c) preskúmať správu výboru o hospodárení spoločenstva, c) podávať zhromaždeniu vlastníkov správy o kontrolnej činnosti a navrhovať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov.

20. Zo znaleckého posudku, na ktorý odkazuje žalobca pri výpočte porušení povinností žalovanej a pri výpočte výšky škody, vyplýva, že žalovaná sa pri vedení účtovníctva dopúšťala pochybení a preto vznikla škoda „ z hotovostných účtovných prípadov, ktoré nesúviseli s činnosťou Spoločenstva, alebo neboli preukázané, že skutočne nastali, v sume 154.936,10 SKK (125.518,70 + 19.489, IO + 9.928,30), podrobná analýza sa nachádza v Tabuľke č. 3,4 a 5 (viď. otázka č. 2), - bezhotovostných účtovných prípadov vykonaných úhradami platobnou kartou z bankového účtu, v sume 58.550,50 SKK, podrobná analýza sa nachádza v tabuľke č. 6 (viď otázka č. 2), - bezhotovostných a hotovostných účtovných prípadov vo vzťahu k účtu XXXXXXXXXXXX/ XXXX a ich zaevidovania do účtovníctva v sume 313.007,38 SKK, podrobná analýza sa nachádza v Tabuľke č. 12 a 13 (viď. otázka č 5), - hotovostných účtovných prípadov, neevidovania začiatočných a konečných stavov hotovosti, ich neprevádzania do následného účtovného obdobia, nevykonávanie inventarizácie peňažných prostriedkov v hotovosti v sume 428.473,10 SKK, -škoda je ponížená o 10.000,00 SKK, ktoré obžalovaná nesprávne zaúčtovala v peňažnom denníku za rok 2004, išlo o duplicitu výberov chybného účtovania bankou a ich následnej vratky na účet (5.000,00 SKK zo dňa 13.10.2004, vrátená bankou dňa 15.10.2004 a 5 000,00 SKK zo dňa 19. 10. 2004, ktorá bola vrátená bankou dňa 20.10.2004). Spolu vznikla Spoločenstvu škoda v sume 944.967,08 SKK = 31.367,16 Eur." Z uvedeného vyplýva, že išlo o úkony, ktoré sú poznateľné aj pre osoby bez ekonomického alebo iného vzdelania, keď v účtovníctve chýbali k jednotlivým účtovným prípadom doklady preukazujúce, že išlo o úkony súvisiace s činnosťou spoločenstva, teda, že k jednotlivým úhradám platobnou kartou neboli priložené doklady, že ide o úhrady úkonov súvisiacich s činnosťou spoločenstva, že neboli uvádzané v peňažnom denníku začiatočné a konečné stavy hotovosti, že išlo o duplicitné zaúčtovanie niektorej položky, pričom nešlo o malé zanedbateľné sumy. Sám advokát žalobcu v prednese dňa 30.01.2018 uviedol, že vtedajší štatutári si neplnili takisto svoje povinnosti predsedu s odbornou starostlivosťou. Dokonca predseda spoločenstva bol tiež žalovaný v trestnom konaní ako spolupáchateľ, ale v tomto konaní nie je žalovaný.

21. Podľa bodu 3 čl. V. Mandátnej zmluvy je mandatár - žalovaná povinný na požiadanie štatutárneho orgánu SVB (spoločenstva) alebo osoby ním splnomocnenej podať správu o postupe plnenia príkazov podľa tejto zmluvy.

22. Z vyššie uvedeného vyplýva, že štatutárne orgány spoločenstva sa o tom, že zo strany žalovanej dochádza k porušovaniu povinností z mandátnej zmluvy mohli dozvedieť kedykoľvek počas obdobia 01.01.2003 až 31.12.2005, keby si riadne a s primeranou starostlivosťou plnili svoje povinnosti a využívali svoje oprávnenia. Počas trestného konania a aj v tomto konaní však súd musí konštatovať, že štatutárne orgány a hlavne dozorná rada si neplnili svoje kontrolné povinnosti a pritom aj z výpovede svedka P. I. vyplynulo, že jednoduchým nahliadnutím do účtovných dokladov hneď zistil nezrovnalosti v účtovaní jednotlivých položiek. Štatutárne orgány spoločenstva sa tak o tom, že žalovaná spôsobila škodu spoločenstvu mohli dozvedieť ihneď po ktoromkoľvek nesprávnom účtovnom úkone, najneskôr dňa 01.01.2006. Sám predseda spoločenstva v trestnom konaní uviedol, že ani on a ani kontrolná komisia sa nevšimli žiadne nezrovnalosti v účtovníctve, z čoho vyplýva, že on aj dozorná - kontrolná komisia vykonávali kontrolu účtovníctva priebežne počas obdobia 01.01.2003 až 31.12.2005, avšak nedostatočne, keďže si nevšimli nezrovnalosti, hoci išlo o vysoké sumy jednotlivých účtovných úkonov. Svedčí to však o tom, že pri náležitej starostlivosťi mal poškodený možnosť získať informácie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Nie je potrebná vedomosť o presnej výške škody, ale o žalovateľnej výške škody.

23. Právo sa premlčí, ak sa nevykoná v čase vymedzenom zákonom. Premlčanie neznamená zánik práva, ale len zánik jeho vymáhateľnosti. Dochádza k zániku nároku; právo sa stáva nevynúiteľným, na premlčanie sa neprihliada z úradnej povinnosti, vyžaduje sa námietka premlčania zo strany povinnej osoby. Obchodný zákonník vychádza zo zásady, že premlčanie je obvyklým dôsledkom neuplatnenia práva. Je to pochopiteľné, pretože to súvisí s princípom zmluvnej voľnosti, s ktorým korešponduje inštitút premlčania. Preto aj občianske a obchodné zákonníky krajín s trhovou ekonomikou spájajú s uplynutím doby na uplatnenie práva premlčanie. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok, t.j. súdnu uplatniteľnosť práva, možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčanie nastáva zo zákona uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Svojou podstatou je premlčanie subjektívne

právo dlžníka spočívajúce v tom, že po uplynutí premlčacej doby môže vzniesť námietku premlčania, v dôsledku ktorej premlčané právo nemožno priznať. Premlčacia doba všeobecne začína plynúť dňom, keď vznikla objektívna možnosť podať žalobu alebo uskutočniť právny úkon (§ 391). Pre začiatok subjektívnej lehoty je rozhodujúci buď deň, keď sa poškodený skutočne "dozvedel" o škode a o tom, kto je povinný ju nahradiť, alebo skorší termín, t.j. deň, keď sa poškodený "mohol" dozvedieť o škode a o osobe, ktorá je povinná ju nahradiť. Zákonodarcu vylučuje nedbanlivosť poškodeného, t.j. keď sa poškodený "mohol" o škode a škodcovi dozvedieť skôr a nedozvedel sa len pre svoju nedbanlivosť. Preto v takom prípade je pre začiatok premlčacej doby určený deň, keď poškodený mal možnosť pri náležitej starostlivosti získať informácie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Je to určitá poistka proti tomu, aby poškodený nemohol - hoci z vlastnej nedbanlivosti - odďaľovať začiatok plynutia premlčacej doby. Táto konštrukcia začiatku plynutia premlčacej doby je prevzatá z prv platného Zákonníka medzinárodného obchodu (§ 83) na rozdiel od Občianskeho zákonníka (§ 106), ktorý dôsledne vychádza z vedomosti poškodeného o škode a škodcovi. Nie je rozhodujúce, či sa poškodený o tom dozvedel až po dlhšom čase. Pri právach vymáhateľných na súde premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť (prvýkrát) na súde (actio nata). Možnosť uplatnenia práva na súde, ako aj možnosť urobiť právny úkon treba posudzovať objektívne. To znamená, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď vznikla objektívna možnosť podať žalobu alebo uskutočniť právny úkon. Nezáleží na subjektívnej možnosti oprávnenej osoby. Začiatok plynutia premlčacej doby treba v praxi dôkladne posúdiť v každom konkrétnom prípade.

24. Koniec premlčacej doby sa spravuje všeobecnou úpravou počítania času obsiahnutou v Občianskom zákonníku (§ 122). Z tohto hľadiska je dôležitý posledný deň premlčacej doby, lebo najneskôr v tento deň pri právach uskutočniť právny úkon musí byť právny úkon uskutočnený; pri právach vymáhateľných na súde musí veriteľ najneskôr v tento deň uplatniť právo na súde. Nestačí v posledný deň premlčacej doby podať žalobu na pošte; žaloba musí dôjsť na súd. Obmedzenie premlčacej doby je upravené v záujme právnej istoty účastníkov obchodných vzťahov, najmä v prípadoch nárokov, ktorých trvanie je v dôsledku všeobecného obmedzenia premlčacej doby jednoznačne limitované.

25. Maximálna dĺžka premlčacej doby je ustanovená na desať rokov (§ 408 odsek 1 OBZ). Začiatok sa počíta odo dňa, keď premlčacia doba začala plynúť po prvý raz. Na priebeh desaťročnej premlčacej doby nemá vplyv jej spočívanie. Takisto všetky predĺženia premlčacej doby, ktoré Obchodný zákonník umožňuje (§ 405 ods. 2, § 406 ods. 3 - zo zákona; § 292 ods. 2 - dohodou; § 401 - písomným vyhlásením), sú limitované maximálnou desaťročnou premlčacou dobou. Túto dobu nemôžu strany v žiadnom prípade meniť ani ju vylúčiť, je záväzná.

26. Žalobca mohol sa dozvedieť o škode a podať žalobu na súd kedykoľvek počas obdobia od 01.01.2003 až 31.12.2005, pri posledných úkonoch v tomto období dňa 01.01.2006. O tom, že za škodu je zodpovedná žalovaná nemal žalobca nikdy pochybnosti, pochybnosti mal pri uplatnení zodpovednosti za škodu od bývalého predsedu spoločenstva, takže vedomosť o osobe škodcu - žalovanej bola taktiež uplatniteľná žalobcom kedykoľvek počas obdobia od 01.01.2003 až 31.12.2005, najneskôr pri posledných úkonoch v tomto období dňa 01.01.2006. Teda desaťročná doba, ktorá je všeobecným a absolútnym obmedzením premlčacej doby uplynula dňa 01.01.2016. Keďže žaloba bola súdu doručená dňa 22.12.2016 a došlo k vznieseniu námietky premlčania, zanikla vymáhateľnosť práva žalobcu na náhradu škody a súd musel žalobu zamietnuť.

27. Žalobca najprv uvádzal, že o výške škody sa dozvedel až zo znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní, ale svedok vypovedal, že po nahliadnutí do účtovných dokladov ako podpredseda spoločenstva zistil nezrovnalosti v účtovníctve a taktiež bol vykonaný audit, v ktorom bola zistená škoda, takže je zrejmé, že sa žalovaný mohol dozvedieť o vzniku škody a kto za ňu zodpovedá podstatne skôr. Až podaním dňa 09.04.2018 zmenil - doplnil nový právny titul vzniku škody, ktorý nebol doteraz tvrdný - porušenie povinností daňového poradcu, ktoré porušenie povinností nebolo tvrdené a prešetrované v trestnom konaní, teda uplatnenie náhrady škody z tohto právneho titulu bolo premlčané v subjektívnej štvorročnej premlčacej lehote, ktorá začala plynúť najneskôr 01.01.2006 a uplynula dňa 01.01.2010. Keďže však žalovaný zároveň tvrdil v tomto podaní zo dňa 09.04.2018 aj vznik škody porušením povinností žalovanou vyplývajúcich z mandátnej zmluvy, ktoré boli predmetom aj trestného konania a

došlo k spočívaniu premlčacej lehoty, súd musel v tejto časti prihliadnuť na všeobecné obmedzenie premlčacej doby podľa ustanovenia § 408 OBZ.

28. Súd ohľadom nevykonaného dokazovania uvádza, že vzhľadom na vznesenú námietku premlčania nebolo potrebné preukazovať ďalšie právne skutočnosti a to znaleckým dokazovaním alebo výsluchom znalkyň, keď ani jedna znalkyňa v trestnom konaní nepracovala s kompletným účtovníctvom a s originálmi dokladov. S ohľadom na obsah trestného spisu Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 1T 109/2010, ani ďalšie dokazovanie výšky škody by neprineslo dôkaz o tom, že za celú vzniknutú škodu zodpovedá žalovaná sama a či vôbec zodpovedá za škodu ona, keď boli zistené aj porušenia povinností iných osôb v súvislosti so vznikom škody. Keď ani po uplynutí doby 13 rokov od času, kedy mala vzniknúť škoda, nie je zrejmé či došlo k škode, v akej výške a kým bola spôsobená, je podľa názoru súdu práve inštitút premlčania vymáhateľnosti práva na mieste, nakoľko vykonávanie dokazovania by bolo neúmerne sťažené. Konkrétne porušenia mandátnej zmluvy a povinností daňového poradcu mali byť uvedené a špecifikované už v žalobe, ide o otázku skutkovú a právnu, ktorá nemôže byť predmetom znaleckého dokazovania.

29. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Súd priznal žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %, nakoľko žaloba podaná žalobcom bola zamietnutá v celom rozsahu, čím bol žalovaný úspešný v konaní v celom rozsahu.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 355, § 362 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 365 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).